

[Victor Gram.]

gennem nogle år har hindret tilgang fra disse organisationers medlemmer til stillingerne som motorsagkyndige. Den nye ansættelses- og aflønningsordning vil kunne medvirke til, at der tilrettelægges en fornuftig ordning af de opgaver, der varetages af de motorsagkyndige.

Ud over disse almindelige bemærkninger vil jeg understrege den bestemmelse, der hjemler justitsministeren ret til at beskikke polititjenestemænd til at afholde køreprøver. Jeg tror, det er rigtigt, at de erfaringer, man har indhøstet ved anvendelse af politimænd ved afholdelse af disse køreprøver, har været gunstige, og jeg kan kun anbefale, at der hjemles adgang til en udvidet anvendelse af politiet på dette område.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til de fylde bemærkninger, som findes i selve lovforslaget, vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling.

Vagn Bro: Må jeg på mit partis vegne udtale en anerkendelse af, at den højtærede justitsminister så hurtigt har fremsat dette forslag om ændringer i færdselslovens § 57.

Jeg må erkende — men jeg var jo ikke til stede under færdselsdebatten den 13. december — at egentlig tror jeg ikke — og adskillige jurister har vist den samme opfattelse — at man havde behøvet dette. Man lad os ikke strides om det; lad os anerkende, at vi nu i hvert fald hurtigt får grundlaget i orden. Efter at folketinget med et meget stort antal stemmer for og ingen imod har givet det omtalte forslag til folketingsbeslutning tilslutning, vil jeg udtale håbet om, at vi snarest og inden den store sommertrafik kan få retningslinjerne for nyordningen fastlagt. Jeg er enig med den højtærede minister i, at vi bør fastlægge generelle retningslinjer, og at det bør ske i samarbejde med både rigspolitichefen og vejdirektoratet.

Nu ser jeg i bemærkningerne, at det er meningen — og det er vel også naturligt at gøre det på den måde — at de enkelte politidistrikter skal komme med den første indstilling om de nye hastighedsbegrænsninger. Derfor vil jeg gerne henstille — efter den store tilslutning, disse tanker fik i

december, forudser jeg jo, at de også vil få tilslutning nu — at man allerede nu begynder at indkalde sådanne indstillinger; så vil vi under en forhåbentlig meget kort udvalgsbehandling kunne blive enige om retningslinjerne på dette område. De udtalelser, der findes i bemærkningerne, er af en sådan karakter, at vi vist alle kan slutte os dertil.

Gennemførelsen af lovforslagets § 2 vil jo betyde en meget væsentlig ændring af færdselslovens § 75, der omhandler de motorsagkyndiges ansættelses- og lønvilkår. Vi anerkender, at dette problem nu bliver genstand for en realitetsbehandling. Det er et nyttigt arbejde — det tror jeg de fleste, der kender til det, vil erkende — som justitsministeriets motorsagkyndige gennem årene har udført. Vi kan sikkert også enes om, at de ulige aflønningsmetoder, alt efter som det drejer sig om en større eller en mindre kreds, ikke kan opretholdes, og derfor finder jeg det godt, at vi allerede nu — jeg har i øvrigt selv været med til at anmode om det — snarest muligt får et grundlag at arbejde på.

Det fremgår af § 2, stk. 1, at den højtærede minister ikke har gjort de motorsagkyndiges udnævnelse afhængig af, at de har ingeniørexamen. Det vil vel nok i de fleste tilfælde alligevel blive tilfældet, således som det er nu, at man antager ingeniører, men vi lægger megen vægt på, at også dygtige mekanikere i en given situation må kunne antages, og det har vi i øvrigt også eksempler på allerede nu.

Må jeg om selve ordningen erkende, at jeg er ikke ganske klar over — men det kan jo være min fejl — hvorledes § 2, stk. 3, skal forstås. Det hedder her:

„De sagkyndige lønnes efter de forløst ansatte civilingeniører og teknikumingeniører i statens tjeneste til enhver tid gældende regler. I mangel af sådanne regler“

— det vil vel sige i mangel af en overenskomst som den, der er optrykt som bilag til lovforslaget —

„fastsættes lønnen af justitsministeren med samtykke af folketingets finansudvalg.“

Dette spørgsmål vil jeg for det første gerne have klaret. Og så må jeg dertil føje, at vi lever jo i en tid, da der, som vi